

prima instanță – Sv. Garștea-Bria
instanța de apel – V. Pruteanu, L. Popova, An. Gavrilița

ÎNCHEIERE

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Biroul Vamal Chișinău,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială "Kiwiban" societate cu răspundere limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actului administrativ,

împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2016 prin s-a respins apelul de către Biroul Vamal Chișinău și s-a menținut hotărîrea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 martie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 14 noiembrie 2011 societatea comercială "Kiwiban" societate cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău prin care a solicitat anularea actului constatator nr.326 din 18 octombrie 2011 al Biroului Vamal Chișinău privind recalcularea drepturilor de import al societății comerciale "Kiwiban" societate cu răspundere limitată ca fiind ilegal în fond emis contrar prevederilor legii.

În motivarea cererii a indicat că conform ordinului de control nr. 81 din 11 august 2011 al Biroului Vamal Chișinău, Secția audit postvămuire a efectuat la societatea comercială "Kiwiban" societate cu răspundere limitată un control aferent mărfurilor aflate sub supraveghere vamală, care au fost importate în perioada 2008-2009.

În rezultatul controlului a fost întocmit un act de audit nr.10 din 17 octombrie 2011 și actul constatator nr. 326 din 18 octombrie 2011.

Potrivit actului constatator nr.326 din 18 octombrie 2011, în procesul vămuirii mărfurilor care au fost importate în perioada 2008-2009, de către societatea comercială "Kiwiban" societate cu răspundere limitată a încălcat pct. 4 lit.b) al Hotărîrii Guvernului nr.102 din 20 ianuarie 2007 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de aplicare a facilităților fiscale stabilite în art. 103 alin. (1) pct. 23) al Codului fiscal din 1997 și art. 28 lit. q) al Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, care clar indică că facilitățile fiscale prevăzute în pct. 1 și 2 din prezentul Regulament se aplică asupra

ativelor materiale destinate includerii în capitalul social, importate sau livrate pe teritoriul țării de către fondator, din contul propriu și/sau al mijloacelor bănești depuse de acționari sau de asociați.

Menționează că Biroul Vamal Chișinău în actul constatator nr.326 din 18 octombrie 2011 greșit a concluzionat că importul nu s-a efectuat din surse proprii ale fondatoriilor societății cu răspundere limitată „Kiwiban” și neîntemeiat a reclaculat suma totală a drepturilor de import în perioada 2008-2009.

Adresându-se cu o cerere prealabilă către Biroul Vamal Chișinău, aceasta a fost respinsă din motiv că la momentul vămuirii mărfurilor destinate includerii în capitalul statutar importate, au beneficiat neîntemeiat de facilitățile prevăzute de hotărârea Guvernului nr.102 din 30 ianuarie 2007.

Consideră că, eronat a fost aplicată legea deoarece pct.4 al Hotărârii Guvernului nr. 102 din 30 ianuarie 2007 a fost modificat ulterior de mai multe ori, iar acțiunile companiei la momentul vămuirii mărfurilor cu beneficiere de scutiri vamale au fost corecte și în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Prin hotărârea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 martie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială ”Kiwiban” societate cu răspundere limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău privind anularea actului administrativ, s-a admis.

S-a anulat Actul constatator nr.326 din 18 octombrie 2011 emis de Biroul Vamal Chișinău privind calcularea sau recalcularea drepturilor de import/export întocmit în privința societății cu răspundere limitată „Kiwiban”.

Nefiind de acord cu hotărârea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 martie 2015, Biroul Vamal Chișinău a depus apel, la 27 martie 2015, prin care a solicitat casarea hotărârii judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 martie 2015 și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Kiwiban”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău și s-a menținut hotărârea judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 martie 2015.

La 18 aprilie 2016 Biroul Vamal Chișinău a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care a solicitat, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 și a hotărârii judecătorei Botanica mun. Chișinău din 23 martie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Kiwiban”.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat circumstanțele faptei.

Indică că, concluzia instanței de apel este greșită. Instanțele investite cu judecare fondului nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond și anume nu s-a expus asupra faptul că societatea cu răspundere limitată „Kiwiban” pentru a beneficia de scutiri a majorat capitalul social al întreprinderii cu mijloace bănești împrumutate de la fondatorul acestuia Kilovatii Alexandr.

Relatează că conform declarațiilor vamale, agentul economic importă active, iar pentru aceste operațiuni din documente s-a constatat că nu face parte din aportul pentru majorare, dar pentru a beneficia de scutiri vamale și fiscale la importul anumitor mărfuri, majorarea capitalului fiind una fictivă.

Consideră că, societatea cu răspundere limitată „Kiwiban” ilegal a dispus majorarea capitalului social, iar în acest mod a beneficiat de diferite facilități în temeiul art. 103 alin.1), pct. 23 al Codul Fiscal.

La întocmirea declarației vamale nu au fost respectate condițiile stipulate în pct.4 lit. b) a hotărîrii Guvernului nr. 102 din 30 ianuarie 2007.

Mai susține că circumstanțele de drept și de fapt invocate de către reclamant în instanțele ierarhic inferioare, întru justificarea beneficierii de facilități vamale neconform destinației, sunt neîntemeiate și nefondate.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 27 ianuarie 2016.

Prin scrisoarea din 07 aprilie 2016 a expedit copiat deciziei părților din proces. La materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei motivate de către Biroul Vamal Chișinău. Recursul la rîndul său a fost depus la 18 aprilie 2016, respectiv a fost depus în termenii prevăzuți de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor

invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Biroul Vamal Chișinău se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari